

Full diocesà

22 de febrer del 2026

p4 —Recés de Quaresma de la Delegació de Joventut

p5 —Creació de la nova parròquia de Santa Maria de Valldaura a Manresa

Bicentenari
de les Vedrunes
1826–2026

«En collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella»

Diumenge I de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

(2,7-9.3,1-7a)

Salm responsorial

Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.
[50]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

[Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha es-

tès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist. És veritat: el do de Déu no es pot ni comparar amb tot allò que va venir per haver pecat un sol home: el judici d'un de sol tingué per desenllaç una condemna, mentre que el do de la gràcia fa justos els homes després de moltes caigudes.] [...]

(5,12-19)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contesta: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» [...]

(4,1-11)

«Per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida»

«Jesús dejunà quaranta dies al desert, i al final va tenir fam».

Andrey Castrillón, prev.

En llegir l'episodi de les temptacions de Jesús al desert, sorprèn que l'evangeli afirmi que és l'Esperit qui l'hi condueix, qüestionant així una manera gairebé espontània d'identificar el que ve de Déu amb camins sense risc ni fragilitat, i integrant el desert i la prova en el projecte que orienta la vida de Jesús i dels seus seguidors. Les temptacions que recull l'evangeli no descriuen tan sols un moment concret de la vida de Jesús. Condensen una experiència que acompanya tot el seu camí: la pressió constant per viure la missió d'una altra manera, desplaçant el centre i afeblint la confiança. És una dinàmica antiga, present des dels orígens, que s'arrela en la pretensió de viure prescindint de Déu i d'erigir-nos en mesura última de la pròpia vida (primera lectura).

La temptació de convertir les pedres en pa posa en joc aquesta lògica. La pedra evoca allò que és sòlid i fonamental, el que sosté la vida a llarg termini. El pa remet al que es consumeix ràpidament. Aquesta tensió travessa també el nostre present: sovint ens sentim atrets a deixar de banda allò que és essencial per respondre a urgències immediates, i el centre es va desplaçant cap al que és passatger, més que cap al que ens arrela.

En aquest sentit, cal tornar a les arrels i deixar-nos conduir per l'Esperit cap al desert, fins i tot sabent que hi trobarem la prova. Així ho va viure Jesús, que afronta la temptació sostenint-se en la Paraula acollida i pregada. També nosaltres som convidats a deixar que aquesta Paraula ens sostingui enmig de la urgència, perquè, en la pregària, el projecte de Déu vagi endreçant, a poc a poc, les nostres opcions de cada dia.

La imatge

Jesús és temptat d'apartar-se de la seva missió de conduir-nos a Déu amb veritat i amor. És temptat de satisfer necessitats materials i proposar una religiositat màgica. Venç proclamant uns valors superiors i la primacia de Déu. Nosaltres, temptats pel consumisme o per un cristianisme rebaixat, vencerem acostant-nos a Jesús que, per haver sofert la prova, pot ajudar els qui som provats. Com ell, quan hàgim vençut, vindran els àngels a proveir-nos.

Jesús assistit pels àngels (vers 940)
James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana I

23 dilluns

—Sant Policarp, bisbe i mr.
—Sant Florenci, confessor
Lv 19,1-2.11-18 / Salm 18 /
Mt 25,31-46

24 dimarts

—Sant Sergi, monjo i mr.
Is 55,10-11 / Salm 33 / Mt 6,7-15

25 dimecres

—Sant Valer d'Astorga
Jn 3,1-10 / Salm 50 / Lc 11,29-32

26 dijous

—Sant Alexandre, bisbe
—Santa Paula Montal, fund.
Est 14,1.3-5.12-14 / Salm 137 /
Mt 7,7-12

27 divendres

Dia d'abstinència
—Sant Gabriel de la Dolorosa,
passionista
—Sant Gregori de Narek, abat i dr.
Ez 18,21-28 / Salm 129 /
Mt 5,20-26

28 dissabte

—Sant Romà, abat
Dt 26,16-19 / Salm 118 /
Mt 5,43-48

1 diumenge II de quaresma / Cicle A

Dia d'Hispanoamèrica
El Sant Àngel de la Guarda
—Sant Rossend, bisbe
Març, consagrat al patriarca
Sant Josep
Gn 12,1-4a / Salm 32 / 2Tm 1,8b-10 /
Mt 17,1-9

L'ISCRVic obre un nou canal de YouTube

Redacció

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic) ha posat en marxa un nou canal oficial de YouTube amb la voluntat d'ampliar i reforçar la difusió dels seus continguts acadèmics i divulgatius, adaptant-se així als nous canals de comunicació digital i a les necessitats actuals de la comunitat educativa.

En aquest nou espai virtual s'hi podran trobar conferències, classes obertes, entrevistes, actes institucionals i altres recursos audiovisuals vinculats a la formació teològica, bíblica i humanística que ofereix l'ISCRVic. El canal vol esdevenir una plataforma estable on recollir i compartir el coneixement generat a l'institut, així com facilitar l'accés als con-

tinguts a totes aquelles persones interessades en l'estudi i l'aprofundiment de les ciències religioses.

Amb aquesta iniciativa, l'ISCRVic fa un pas més en el seu compromís amb la comunicació, la transferència de coneixement i l'accessibilitat a la formació, potenciant la seva presència en entorns digitals. D'aquesta manera, es facilita que la comunitat educativa, els alumnes, els professors i el públic en general puguin seguir les seves activitats i propostes formatives des de qualsevol lloc i en qualsevol moment.

Us convidem a visitar el canal i a subscriure-us-hi per estar al dia de les noves publicacions i de totes les novetats: <https://www.youtube.com/@ISCRVic>

Onomàstica del nostre bisbe Romà

Amb motiu de la celebració de la seva onomàstica, el prop·vinent 28 de febrer, la comunitat diocesana vol expressar amb goig i afecte la seva felicitació al nostre bisbe Romà.

Donem gràcies a Déu pel seu ministeri episcopal, pel seu servei fidel a l'Església i per la seva dedicació constant al poble que li ha estat confiat. En aquesta data significativa, li fem arribar el nostre reconeixement, la nostra estima i la nostra adhesió sincera, renovant la comunió que ens uneix al voltant del seu guiatge pastoral.

Encomanem especialment la seva persona i el seu ministeri al Senyor, demanant-li que el beneeixi abundantment, que li concedeixi salut, saviesa i fortalesa i que el sostingui amb la gràcia de l'Esperit Sant en la seva missió pastoral.

Recés Quaresma per a joves

El dissabte 7 de març tindrà lloc al santuari de Rocaprevera el recés de Quaresma per a joves de 17 a 35 anys. Un dia per al silenci i la reflexió.

Inscripcions al número de la Delegació: 621 140 086.

Creació a Manresa de la nova parròquia de Santa Maria de Valldaura

El temple parroquial serà a la Mercè i agrupa les antigues demarcacions parroquials de Valldaura i de la Mercè

El bisbe Romà ha signat un decret en què es disposa la supressió de les parròquies de Santa Maria de Valldaura i de Nostra Senyora de la Mercè, ambdues de Manresa, i l'erecció d'una nova parròquia sota el títol de Santa Maria de Valldaura de Manresa.

Una de les causes immediates d'aquesta reorganització ha estat la petició formal presentada per la priora provincial de les Germanes Dominiques de l'Anunciata que demanava que l'església de Santa Maria de Valldaura —propietat de la congregació— deixés de ser temple parroquial i retornés a la plena gestió de la comunitat religiosa, per tal de continuar desenvolupant-hi la seva activitat pròpia segons el carisma congregacional.

A aquesta circumstància s'hi afegeix el fet que ambdues parròquies són geogràficament molt properes i que, des de fa anys, han estat ateses pels mateixos rector i vicari, compartint ja bona part de la vida pastoral. Després del diàleg amb l'arxiprest i amb els rectors implicats, així com altres òrgans diocesans, s'ha considerat oportú de constituir una sola parròquia, amb l'objectiu d'afavorir una millor coordinació, optimitzar els recursos pastorals i enfortir la comunió eclesial.

D'acord amb el decret episcopal, el temple parroquial de la nova parròquia serà l'església de Nostra Senyora de la

Mercè de Manresa, que esdevé així el centre estable de la vida litúrgica i sacramental de la comunitat. En aquest temple, s'hi celebraran habitualment la missa dominical, els sagraments i els actes comunitaris principals.

La nova parròquia de Santa Maria de Valldaura de Manresa neix, doncs, amb voluntat de continuïtat i renovació. No es tracta únicament d'una decisió administrativa, sinó d'una acció pastoral orientada a garantir una presència eclesial viva, cohesionada i missionera en aquest sector de la ciutat. La concentració dels serveis parroquials ha de permetre una atenció integral en àmbits com la catequesi, la formació cristiana, l'acompanyament espiritual i l'acció caritativa.

El bisbe anima els fidels de les comunitats afectades a viure aquest moment amb esperit de comunió, disponibilitat i confiança, recordant que tota reorganització eclesial té com a finalitat última el bé espiritual dels fidels i l'eficàcia de la missió evangelitzadora.

D'altra banda, Mons. Romà Casanova ha nomenat el primer rector i vicari de la nova parròquia, que són respectivament el P. Alejandro Ramón Robledo i el P. Felipe Herrera Sánchez, de l'Institut del Verb Encarnat. A més, són els capellans del centre penitenciari de Lledoners.

Bicentenari Vedruna: arrels profundes, horitzons oberts

Ramon Rial Carbonell

El pròxim 26 de febrer la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat – Vedruna commemorarà el bicentenari de la seva fundació, esdevinguda el 26 de febrer de l'any 1826 a la ciutat de Vic per iniciativa de santa Joaquina de Vedruna i de Mas (1783-1854). Es tracta d'un aniversari rodó que ofereix una ocasió privilegiada per a reconèixer i agrair la llarga i fecunda presència de les Germanes Vedruna en l'Església Catalana, una presència viva i compromesa al servei de l'Evangeli. Avui el seu llegat es manté ben vigent.

Des dels seus orígens, l'acció pastoral de la congregació s'orienta a donar resposta a tres grans necessitats que la mateixa Joaquina va saber intuir i visqué en el seu temps: educació,

atenció a la salut i acolliment dels més vulnerables. Al nostre bisbat, aquest compromís es va concretar ben aviat en iniciatives significatives, com ara la Casa de Caritat de Vic, de la qual, des de l'any 1832, les Germanes Vedruna es feren càrrec. Aquesta institució és ben viva a través l'actual Llar Juvenil de Vic.

La presència històrica de les Germanes Vedruna a les diòcesis ha estat especialment rellevant en l'àmbit educatiu, tot i que també al llarg del temps ha realitzat accions lligades amb la salut o amb els casals d'avis en diferents pobles. Avui formen part de la xarxa educativa Vedruna, amb un clar ideari cristià, escoles del bisbat de Vic com la de Vic (Escorial), Manlleu, Tona, Ripoll, Torelló, Centelles,

Artés, Sallent i Manresa. En aquest temps, la congregació també ha estat present en altres poblacions del bisbat, com és el cas de Sant Joan de les Abadesses, Moià, Sant Pere de Torelló o La Gleva. En el bisbat de Solsona, les escoles Vedruna de Berga, Bellpuig, Cardona, Mollerussa, Navàs i Tàrraga. A nivell català, les Germanes Vedruna han estat presents en 135 poblacions, repartides per la majoria de bisbats de la Tarraconense.

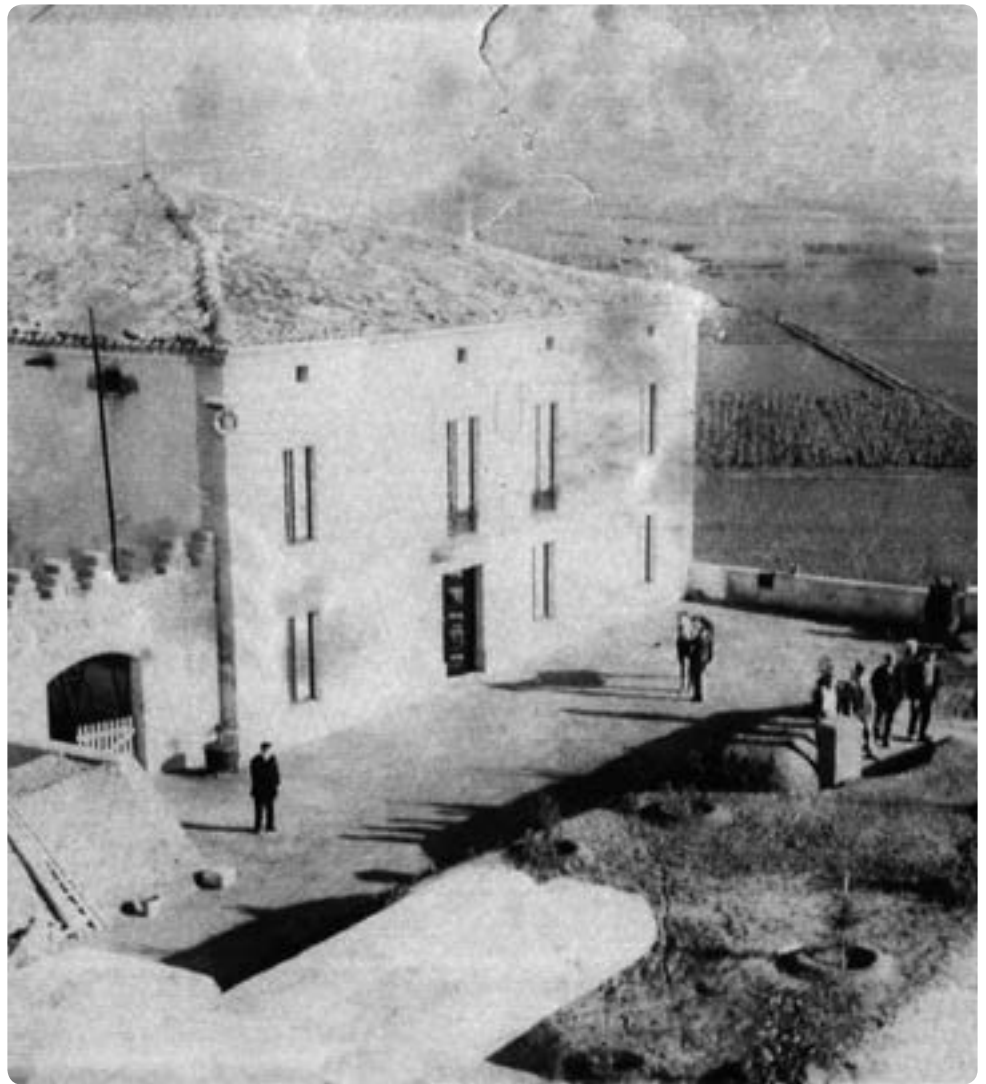
Les comunitats Vedruna, habitualment formades en els seus orígens per tres o quatre Germanes, es van caracteritzar sempre per una forta inserció en la vida dels pobles, compartint-ne les alegries, les dificultats i les esperances. Sovint van arribar als pobles cridades pels ajuntaments i les juntes de bene-

ficència, que, signant convenis, veien en les Germanes Vedruna una manera de donar resposta a les necessitats del moment. Cal recordar que l'obra de Joaquina de Vedruna va ser la primera nascuda a casa nostra dedicada de manera específica a l'educació de les noies, preferentment pobres, un àmbit del tot desatès en el segle XIX. Avui, les escoles Vedruna són de caràcter mixt i estan profundament compromeses amb la formació integral dels alumnes. El Projecte Educatiu Vedruna actual manté l'essència de la proposta pedagògica de santa Joaquina, basada en aspectes educatius centrats en la recerca d'un bon clima escolar, unes relacions properes i en l'educació en la constància, l'esforç i la tenacitat. Són escoles que centren el seu projecte educatiu en un ideari cristià i compromès amb la llengua i la cultura del país, preparant l'alumnat per a les competències necessàries per a viure en ple segle XXI.

Val a dir que el camí pioner obert per Joaquina en el camp educatiu va ser continuat, amb finalitats semblants, per altres fundadors i fundadores del mateix bisbat, com sant Francesc Coll (Dominiques de l'Anunciata) o Mn. Joan Collell, fundador de les Serventes del Sagrat Cor de Jesús.

Actualment, la institució educativa Vedruna compta amb 39 escoles arreu del país, que formen una xarxa al servei de prop de 21.000 alumnes i uns 1.800 educadors, mestres i professors.

Amb motiu del bicentenari, la congregació ha preparat per al mateix 26 de febrer un acte festiu i commemoratiu que tindrà dos moments destacats. D'una banda, la celebració d'una missa d'acció de gràcies a l'església de l'Escurial de Vic amb presència de Germanes

vingudes dels quatre continents; i de l'altra, la inauguració d'un nou espai divulgatiu dedicat a Joaquina de Vedruna, al Mas Escorial de Vic i que estarà obert a tots els ciutadans. Aquest indret té un valor simbòlic especial, ja que va ser la residència de Joaquina de Vedruna. És al Mas Escorial on ella va viure com a dona casada i mare de nou fills, i posteriorment fou el lloc on, ja vídua, inicià la congregació, creant la primera escola i el primer noviciat.

Aquest nou espai remodelat en ocasió del bicentenari pot ser entès com un centre d'interpretació i vol contribuir a donar a conèixer la vida, l'obra i el llegat deixat per una dona que, nascuda a Barcelona (1783), va arrelar profundament en la vida de Vic, amb visites freqüents a l'Hospital de la Santa Creu

per atendre malalts i a la Casa Misericòrdia per atendre noies desvalgudes. La presència de la seva obra fundadora es va estendre al nostre bisbat i a molts altres fins a dur a terme 30 fundacions entre 1826 i 1854. Joaquina va rebre el suport episcopal, especialment del bisbe Pablo de Jesús Corcuera, però també dels seus successors.

Un llegat que, dos-cents anys després, les Germanes Vedruna continuen mantenint viu a través de les Germanes, però també dels educadors, mestres i professors. Avui, la Congregació s'estén a 21 països de quatre continents, com a signe d'una obra que va néixer petita, en un espai simbòlic com el Mas Escorial, però que s'estengué amb una clara vocació universal fins a arribar als nostres dies.

Quaresma: deixar-se conduir per l'Esperit Sant

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Quaresma és un dels temps forts de l'any litúrgic. Els cristians, any rere any, commemorem els misteris de la nostra salvació en nostre Senyor Jesucrist. La Pasqua és la gran celebració cristiana, l'eix entorn del qual gira tota la vida litúrgica de l'Església. Els quaranta dies previs al diumenge de Pasqua configuren la Quaresma. La xifra dels quaranta dies quaresmals concorda amb els dies d'estada de Jesús al desert en pregària i dejuni, i amb els quaranta anys de camí pel desert del poble d'Israel vers la terra promesa.

La litúrgia d'aquest temps ens guia, mitjançant la pregària i la Paraula, a ser més deixebles de Crist.

El temps quaresmal, doncs, té una clara referència a la Pasqua. És tan important la celebració del Tridu Pasqual que cal preparar-s'hi adequadament. L'Església, al llarg dels segles, ha anat configurant una rica litúrgia per a aquest temps: pregàries expressives, lectures escripturístiques en clau de conversió, etc. Seguir de prop les pràctiques pròpies d'aquest temps, assaborint-ne la riquesa en la pregària personal, ens serà de gran ajut per a assolir el que és propi de la Quaresma: deixar-se guiar per l'Esperit per a esdevenir més i més deixebles de Crist, acompanyant-lo en el seu misteri pasqual de mort i resurrecció per a la salvació nostra.

La crida que ressona de moltes maneres en el camí vers la Pasqua és: *Convertiu-vos i creieu en la bona nova* (Mc 1,15). Tots coneixem la importància de la conversió personal, sense la qual no pot haver-hi l'anhelada conversió comunitària i eclesial. Al mateix temps, constatem com a cada un de nosaltres ens costa d'eixir de la nostra rutina

i avançar en la nostra fidelitat en el seguiment de Crist. Ens manca visió per a veure què hem de millorar i, sense cap mena de dubte, ens falten les forces per a posar-nos-hi, per moltes raons: caràcter, hàbits, mandra, orgull.

El protagonista principal de la santa Quaresma és, però, l'Esperit Sant, el «mestre interior», com l'anomenava sant Agustí. De fet, en l'evangelí segons sant Lluc llegim que, referint-se a Jesús de Natzaret, *durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert* (4,1). El temps quaresmal que estem recorrent per arribar a la Pasqua, l'hem de fer guiats pel Mestre interior, que, per mitjà de la Paraula, la predicació de l'Església i el nostre desig de conversió, ens durà pels viarans que hem de recórrer per a accomplir el que el Senyor desitja de tots i cada un de nosaltres: sortir de les nostres actituds egoïstes i progressar en l'amor a Déu i als germans. No oblidem el que diu sant Pau: *si no estimés, no seria res* (1Co 12,3).

